

AUTONOMINIŲ DŪMŲ DETEKTORIŲ ĮRENGIMO INSTRUKCIJA

1. BENDROJI DALIS

1.1. Ši instrukcija taikoma įrengiant autonominius dūmų detektorius Lietuvos Respublikoje.

1.2. Autonominių dūmų detektorių paskirtis – informuoti žmones apie gaisrą ar jo kilimo pavojų. Detektoriai, jų veikimo zonoje atsiradus dūmams, išduoda garsinį pavojaus signalą. Tokiu būdu žmonėms suteikiama galimybė laiku evakuotis iš patalpos ar pastato iki gaisrui išplintant.

1.3. Įrengiant ir eksploatuojant autonominius dūmų detektorius būtina vadovautis šia bei gamintojo parengta detektorių panaudojimo instrukcija (joje taip pat nurodyta, kaip detektorius turi būti tvirtinamas, prijungiamas arba pakeičiamas jo maitinimo elementas).

1.4. Pardavėjas, prekiaujantis autonominiais dūmų detektoriais, pirkėjui privalo pateikti gamintojo detektorių panaudojimo instrukciją lietuvių kalba.

1.5. Detektorių pardavėjas, gamintojo atstovas, turi turėti Priešgaisrinės apsaugos departamento Bandomosios priešgaisrinės laboratorijos išduotą detektoriaus atitikties dokumentą. Detektorius, neturinčius šio dokumento, eksploatuoti draudžiama.

1.6. Už tvarkingą detektorių eksploatavimą ir techninę priežiūrą atsakingas objekto (patalpų), kuriose jie įrengti, vadovas, savininkas arba nuomininkas (jeigu kitaip nenumatyta patalpų nuomos sutartyje). Jis taip pat privalo apmokyti kitus asmenis elgimosi taisyklių išgirdus detektoriaus skleidžiamą pavojaus signalą.

2. DETEKTORIŲ ĮRENGIMAS

2.1. Patalpos, kuriose turi būti įrengiami autonominiai dūmų detektoriai (arba rekomenduojama juos įrengti), nurodytos lentelėje.

Patalpos pavadinimas	Autonominių dūmų detektorių įrengimas		Pastabos
	būtinasis	rekomenduotinas	
1. Daugiabučiai gyvenamieji namai: - kambariai, - koridoriai (prieškambariai).	+	+	
2. Individualūs gyvenamieji namai: - miegamieji kambariai, gyvenamosios palėpės, mansardos, - prieškambariai, koridoriai prie miegamųjų kambarių, - patalpos prie saunų, - kiti koridoriai, pagalbinės patalpos, garažai.	+	+	
3. Ligoninių, sanatorijų, poilsio ir turizmo įstaigų: - ligonių palatos, - miegamieji kambariai, - kitos patalpos.	+	+	iki 40 vietų (ligonių palatose – nepriklausomai nuo vietų skaičiaus)
4. Viešbučiai, moteliai, senelių prieglaudos, nakvynės namai: - miegamieji kambariai, - kitos patalpos.	+	+	iki 10 vietų ir tik suderinus su valstybinės priešgaisrinės priežiūros organais
5. Kitos visuomeninės paskirties įstaigų patalpos (išskyrus nurodytas lentelės 3, 4 punktuose).	+		iki 5 patalpų (bendras plotas iki 150 m ²) ir tik suderinus su valstybinės priešgaisrinės priežiūros organais
6. Automobilių priekabos-nameliai, jachtos ir pan.		+	

PASTABOS:

1. Įrengiant detektorius lentelės 3–5 punktuose nurodytų pastatų patalpose, jie turi būti sujungiami tarpusavyje, kad, suveikus vienam iš jų, garsinį pavojaus signalą skleistų ir gretimose patalpose sumontuoti detektoriai.

2. Autonominiai dūmų detektoriai nekompensuoja automatinės gaisrinės signalizacijos, kuri turi būti įrengiama pagal Respublikoje galiojančių norminių aktų reikalavimus. Pagal gamintojo rekomendacijas detektorius galima jungti į automatinės signalizacijos tinklą vietoje gaisrinių signalizatorių.

2.2. Paprasčiausia autonominių dūmų detektorių įrengimo schema – vienas detektorius patalpoje, kambaryje. Koridoriuje, jei jis ilgesnis kaip 12 m, rekomenduojama įrengti ne mažiau kaip du detektorius (abiejuose koridoriaus galuose).

2.3. Patalpoje detektorius reikia montuoti kiek galima arčiau lubų centro, o jei tai atlikti nepatogu ar nepraktiška – ne arčiau kaip 20 cm nuo sienų.

2.4. Esant sudėtingų konstrukcijų luboms, detektorius galima tvirtinti prie sienos 10–15 cm atstumu nuo lubų, bet ne arčiau kaip 20 cm nuo sienų kampo.

2.5. Jei patalpoje lubos yra nuožulnios arba stogas dvišlaitis, detektoriai įrengiami ne toliau kaip 0,9 m nuo aukščiausio lubų (pastogės) taško.

2.6. Patalpose, kuriose išsiskiria degimo produktų dalelės (virtuvėse, garažuose, remonto dirbtuvėse ir pan.), detektorius reikia įrengti 6 m atstumu (o nesant tokios galimybės – kuo toliau) nuo minėtų dalelių šaltinių.

PASTABA. Nurodyti tvirtinimo atstumai atskirų tipų dūmų detektoriams gali nežymiai skirtis.

2.7. Nerekomenduojama detektoriaus tvirtinti: virš dujinių ir elektrinių viryklių, prie židinių, vandens ir oro šildytuvų; labai drėgnose ar dulkėtose patalpose; netoli didesnių nei įprasta oro srautų: vėdinimo angų, ventiliatorių, oro kondicionierių ir pan.; arčiau kaip 1,5 m nuo elektros šviestuvų su fluorescencinėmis lempomis; patalpose, kuriose temperatūra žemesnė kaip +4 °C arba aukštesnė kaip +38 °C.

PASTABA. Neteisingai pritvirtintas detektorius nesuveiks arba skleis melagingą pavojaus signalą.

2.8. Detektorių nerekomenduojama jungti prie kitų skleidžiančių pavojaus signalą sistemų ar pagalbinių prietaisų.

3. DETEKTORIŲ PRIEŽIŪRA

3.1. Autonominius dūmų detektorius būtina tikrinti ne rečiau kaip kartą per savaitę. Tam tikslui yra numatytas detektoriaus testavimo režimas. Patikrinimas atliekamas paspaudžiant testavimo mygtuką. Maždaug po 5–10 sekundžių suveikia detektoriaus garsinis pavojaus signalas – tai rodo, jog jis veikia (kai kurių modelių detektoriai sukonstruoti ir su sklindančia šviesa, kuri turi įsijungti kartu su garsiniu signalu).

3.2. Detektorių maitinimo elementus būtina keisti kasmet. Jie taip pat turi būti keičiami, pasigirdus iš detektoriaus signalui (pypsėjimui maždaug kartą per minutę), prieš tai įsitikinus, jog nėra kitų detektoriaus melagingo suveikimo priežasčių: smulkių vabzdžių, dulkių, drėgmės kondensato nusėdimo ant detektoriaus analizatoriaus ir pan.

3.3. Keičiant maitinimo elementus, būtina dulkių siurbliu ar minkštu šepetėliu išvalyti detektorių nuo dulkių bei kitų nešvarumų.

3.4. Autonominių dūmų detektorių darbo trukmė yra ribota. Jie negali būti naudojami ilgiau kaip 10 metų – po to detektorius būtina pakeisti naujais.